

✓ Ελληνες και Έβοι διεθνοποιογοι

επεξεργαζονται τις θέσεις της Αθήνας πριν από κάθε γύρο των εθνικοτουμοκιών συνομιλιών.

✓ Εξειδικευμένα διεθνή κέντρα σε θέματα οριθμητικής υφασμάτων σκάναρη προβολή των σεναρίων σε κάθε φάση της διαδικασίας.

Θέλουμε επίλυση ή διαιώνιση;

Του Χ. ΠΑΜΠΟΥΚΗ

Aπάντηση στη δήλωση Μπακογιάννη ότι «κετά το Ελλανικό δεν έγινε καμία προετοιμασία για την προσφυγή στη Χάγη» δίνει, σήμερα, ο αναπληρωτής καθηγήτης της Νομικής Σχολής Αθηνών και στενός συνεργάτης του Γ. Παπανδρέου στο υπουργείο Εξωτερικών Χάρης Παππούκης.

Σα άρθρο του στην «Κ.Ε.» αποκαλύπτει ότι παγκοσμίου κύρους διεθνολόγου επεξεργάζονταν τις θέσεις της Αθήνας πριν από κάθε γύρο των ελληνουργικών συνομιλιών, ενώ εξειδικευμένα διεθνή κέντρα σε θέματα οριθμητικής υφασμάτων έκαναν προβολή των σεναρίων. Θεωρεί, δε, την προσφυγή στη Χάγη τη μόνη λύση.

Γράψει:

«Για την οξιολόγηση των Ελλήνων είναι απαραίτητο να α-

ποκατασταθεί η αλήθεια. Γιατί δεν είναι δυνατόν να αιωρέσται μια άστοχη δίγνωση της υπουργού Εξωτερικών, σύμφωνα με την οποία δεν είχε γίνει καμία προετοιμασία για τη Χάγη. Και αναρωτήθηκε εύλογα, γνωρίζοντας την αλήθεια: Μήπως δεν ξέρει;

Ανυπότακτα πατέψω προεβη στη δήλωση αυτή διότι τον υλικό της προετοιμασίας «έπρεψε» να υπάρχει στους σχετικούς φακέλους της διπλωματικής υπηρεσίας.

Γιατί εάν δεν έχει ενημερωθεί, το πρόγραμμα είναι σοβαρό.

Εάν, πάλι, έχει ενημερωθεί, απότομη είναι άστοχη, αφού το ποποθετεί από τα κορυφαία μέρη της εξωτερικής πολιτικής οτον χαμηλό στίβο του μικροτολιτικού τακτικού.

1 Υπόρετε προετοιμασία;

Ποτε δεν έγινε τέτοια συστηματική, συγχροτημένη και διακριτική προετοιμασία ως προς τη νομική και διπλωματική πλευρά της οριστικής επίλυσης, σε υπότοπη των συμπερασμάτων των Ελλήνων.

• Οι διερευνητικές επαφές ήταν άριστα προετοιμασμένες (μέχρι την 22η συνάντηση που έλαβε χώρα την 9η Ιανουαρίου 2004 και ήταν η τελευταία επί μερών κυβερνήσεως Σημίτη). Πάντα προηγείται λεπτομερής επεξεργασία και γνώνταν αποτιμήση με ειδικούς διεθνούς κριτές. Και αφού την 22η ήταν η τελευταία που έγινε επί ΠΑΣΟΚ, δεν μπορεί να έχει προηγηθεί τη 27η, το 2003, όπως λανθασμένα (;) δημοσιεύθηκε στην «Καθημερινή».

2 Η προετοιμασία -και θα

μου συγχρόνισσον δούλο θα κηνημονευθούν χωρίς να έχουν ερωτηθεί, τουλάχιστον το κάνω με πρόθεση απόδοσης τιμής- αφορούντες τα εξής:

• Πρότον, την επανεκτίμηση της συνολικής νομικής μας θέσης με την παροχή γνωμοδοτήσεων των εγκυρότερων ειδικών του κόσμου (τουλάχι-

στον 7) και την εκπόνηση πλειάδας ειδικών μελετών.

Αυτό έγινε εφικτό χάρη στην καθοριστική συμβολή του, διεθνώς αναγνώριστης, διεθνολόγου καθηγητή Χρ. Ροζάκη και στη διακριτική και αφιλοκερδή συνεργασία, μεταξύ άλλων, του ομότιμου καθηγητή Εμμ. Ρουκούνα και την προσφορά του ομότιμου καθηγητή Γ. Καστατή. Καθοριστική ήταν η συμπαράσταση του μεγάλου ελλήνα διεθνολόγου Ν. Βαλταϊκού.

• Δεύτερη, στη συνεργασία του πλέον εξειδικευμένου κέντρου σεναρίων οριθμητήσεων, ώστε να υπάρχει προβολή των αποτελεσμάτων σε κάθε φάση της διαδικασίας.

• Τρίτον, τη συμπαράσταση ορισμάτων εκ των μεγαλύτερων ειδικών σε θέματα οριοθέτησης φαρακορητίδας.

• Τέταρτον, την εισήγηση Διεθνούς Γραφείου, ειδικού στης τεχνικές πτυχές και την οργάνωση ειδικών οριοθετήσεων (ένα εκ των νομικών παραστάσων στην καθοριστική υπόθεση Μπαχαρέν - Κατάρ) ως προς την κατάστρωση του συνιτοχεύτου και διαδικαστικές, όπως π.χ. αν η προσφορά δέρει σημείο είναι ολομέλεια ή τημήκια). Και να έχει επιλέξει την καταλληλή τακτική σημείου κατάλληλη σημείου.

Τότε η εφορά γνώμης ή κρίσης θα έχει τα έχεγγα της συμφόρησης χωρίς απαραίτητα να είναι σε σύντομο ορθό.

3 Το συμπλέοντα στο οποίο οδηγούμεθα είναι δύτικο ψηφιακό μεταφέρεια στην Αθήνα, γιατί η Τούρκα προτίμα να αποφύγει τη Χάγη. Πρώτη της επιλογή είναι η δημιουργία πραγματικών γεγονότων και δύχη η επιλογή κατά το δύκασμα.

• Ωστόσο, παρά το δύκασμα και οι διεθνείς συνθήκες βοηθούν, δεν πρέπει να ξεχάνεται και τη θεμελιώδη αντινομά του νόμου. Γιατί, κατά τον Πλάτανα «ο νόμος δεν μπορεί ποτέ, περιλαμβάνοντας με αριθμεία δύο είναι κάθιστο και δικαιότατο για λόγους, να επιτάσσει και το καλύτερο για τον καθένα».

Δεν είναι η άλλη επιλογή σε θέματα μεγάλης εθνικής σημασίας. Αυτό που υποδόμα της η Χάγη δεν είναι καλή λύση, Συγγρόνως, δύ-

μως, δαιμονοποείται και η διπλωματική επίλυση. Και έτσι οδηγούμεθα στη μη λόση.

Στην ειδοποίηση της «ελάχιστης συνετής διαχείρισης» και όχι της επιλύσης.

4 Είναι καλή ή κακή λύση η

προσφυγή στο Δικαστήριο; Δεν είναι σορό να απαντάινει κανένας μονοσήμαντα. Και απόρριψη με την ευκολία διάρροιας ωφελούμενών.

Κατ' αρχάς πρέπει να έχει κανένες προσδιορίσει τον εθνικό στόχο. Να έχει επιμετρήσει τους κινδύνους και τις ευκαιρίες.

• Οφελούμενες αποδόσεις με τη δικαστική επίλυση πλέονται εναντί της μη λόσης. Αν, δηλαδή, η μη λόση έχει προσδιορίσει την επιλύση.

• Η απάντηση, λοιπόν, δεν πρέπει να αποδέχεται την ερώτηση «αν η Χάγη είναι καλή ή κακή» (αυτό το ερώτημα έπειτα απόλλημα) αλλά «αν ηθέλω ή δεν θέλω να επιλύσω, τι θέλω να επιλύσω και ποιος είναι ο προσφορότερος τρόπος». Αυτό είναι το πραγματικό εθνικό δύλημμα. Κατ' αυτόν οικόπεδοι κατέλαβε από τη Χάγη. Εκτός αν υπονοείται ότι η αντιταραθετική είναι η επιλογή μεταξύ Χάγης και μη λόσης (με όλα τα αρνητικά συνακόλουθα).

Οποτε, ας λεχθεί καθαρά για το καταλάβει και ο ελληνικός λαός και να αναλάβουμε όλοι τα ευθύνες μας.

5 Είναι γνωστό ότι υπάρ-

χουν τέσσερις τρόποι αντιμετώπισης του ζητήματος: η μη λόση, η δικαστική λόση, η ένοπλη λόση ή συνδυναμώσης των παραπάνω. Χρειάζονται καθαρές και υπενθύμιση τοποθετήσεις.

• Στα εθνικά θέματα απαιτείται σοβαρότητα, αποφωτιστικότητα, διοριστικότητα, υψηλό φρονήμα και ομοψυχία. Και δεν χρειούν πολιτικά τερπτίτια, δύνεις προθέσεων και διχαστικές λογικές. Αυτό απαιτείται ο πατριωτισμός που δεν είναι χωράφι καινενός, αλλά ανήκει σε όλους εκείνους που τους ενώπιοι για την πατριδό μας. Και μέγιστη πατριωτική αρετή, μαζί με την ελευθερία, είναι η αληθεία.

